

täville Yvonnelle pelastavansa Maxin. Hän kuristaa torkkuvan autonajajan ja istuu itse hänen paikalleen vaihdettuaan lakkia hänen kanssaan. Yvonne rientää pois, poliisit saapuvat, Max ja viululaatikko mukanaan. Auton lähdettyä liikkeelle Maxissa vihdoin herää toiminnan henki. Päättäväisenä hän antaa autonajajalle määräykseen kääntää takaisin asemalle — ja Jonny kääntää riemumielin, annettuaan sitä ennen poliiseille nyrkillään aimo täräyksen.

11. kuvaelma: Rautatienasemalla. Jännittynyttä, paikalleen jähmettynyttä odotusta, Anitan jo seisossa makuuvaunun portailla. Juuri junan lähtiessä liikkeelle Max kuitenkin syöksyy alas asemahallin portaita ja ehtii vielä junaan. Heidän riemuhuutoihinsa yhtyvät Yvonne ja impressario asemalaiturilla ja Jonny viuluineen jossakin asemahallin yläilmoissa.

12. kuvaelma: Asemankello osoittaa keskiyön hetkeä ja sen häipyessä näkymättömiin ilmestyy esille maapallo, jonka laella Jonny soittaa viuluaan ja kansaa kaikenlaista tulvii kuuntelemaan hänen soittoaan. Riemastunut karnevaalipukuinen nuoriso tanssii yhä vinhemmin maapallon ympärillä, ja karkeloa säestää laulu Jonnysta, joka alkaa soittaa, ja uudesta maailmasta, joka saapuu poikki merten loistossaan ja valtaa vanhan Euroopan tanssillaan. — Tähän sävelmään yhtyy lopuksi väliverhon edessä myös oopperan henkilöitten yhteiskuoro, joka sulkee kaiken kuulun ja nähdyn yleisön suosiolliseen huomioon.